

ALAPTANÍTÁSOK

A hited megtartott téged 5. - Hitetlenség 4.

A hitetlenségről beszélünk még mindig, és arról, hogy a hitetlenség negatív. Jelenti azt is, hogy a hitetlenség szarkasztikus, mert ha az ember megkeseredik, akkor egy ilyen módon, szarkasztikus módon is fog beszélni.

Így szóltak a zsidók Mózeshez: *Miért hoztál ki minket Egyiptomból? Hát nincsenek ott sírok, hogy ott haljunk meg?!*

Figyeljétek meg, hogy az ő nyelvezetük mindig is a halál nyelvezete volt. A halálról és a pusztulásról szólt az ő nyelvezetük.

A hitetlenség engedetlen is egyben - vagyis nem teszi azt, amit mondanak neki.

Amikor Isten azt mondta, hogy: *ne gyűjtsetek több napra* - akkor láthattuk, hogy ezt sem tartották meg, mert több napra gyűjtöttek. És amikor Isten mondta, hogy: *most a szombat napjára is gyűjtsetek* - aznap is kimentek engedetlenül a zsidók keresni mannát, és nem találtak.

Vagyis látjuk a félelmet és a hitetlenséget működésben az életükben: *tudom, hogy Isten azt mondta nekem, de attól én még inkább így teszem, mert így gondolom, hogy így jobb lenne!*

Vagyis a hitetlenség engedetlen és lázadó.

Miért van az, hogy az emberek engedetlenek? Mert fellázadnak azzal szemben, amit Isten mondott nekik, hogy megtegyék. Elhatározzák a szívükben, hogy: *így is, úgy is ezt fogom tenni.*

Az ördög arra próbál rávenni, hogy valamilyen úton-módon a halálról beszélj. A halálról, a pusztulásról, a korrupcióról, a romlásról beszélj - és az nagyon-nagyon ravasz dolog, ahogy az ördög be akar férközni az életedbe.

Mindig is az élet szavait kellene kimondani, a növekedés szavait, az örök élet szavait! Mindig is ezt kellene megtennünk!

A *2Mózes 16*-ban folytatjuk, ahol látjuk, hogy a zsidóknak nem volt mit enniük.

Láttuk, hogy amikor problémák elé kerültek, akkor szarkasztikussá váltak, és nyomást gyakoroltak a vezetőikre. A hit pedig ezt nem teszi! A hit nem gyakorol kényszerítő nyomást, mert a hit Istenre tekint: *Isten fogja megadni az én szükségeimre a választ.*

Amikor elkeseredsz azon, hogy X. Y. nem segített neked – felejtkezz el X. Y.-ról, mert Isten fog segíteni neked! És ha Isten a szívükre helyezte, hogy segítsenek neked, de ők engedetlenek voltak, akkor Isten majd megnyitja másnak a szívét, aki engedelmes lesz! Isten gondot visel majd rólad, úgyhogy te nem nyomasz az embereket kényszerítő hatással.

Ha te egy szolgáló vagy, és megvannak a hiányok az életedben, akkor nehogy emberektől várd ezen hiányok betöltését! Az csak hitetlenség lenne a részedről, és kétkedés Isten felé! Mert akkor nem Istenben hiszel, hogy megadja a szükségeidet.

Most én első sorban az anyagiakról beszélek.

Ha az emberek nem akarnak neked adni, ne aggódjál efelől, nyugodtan menj tovább!

Úgyhogy én nem teszem ezt, én nem gyakorlok nyomást az emberekre, és nem is terhelem őket szomorú történetekkel, hogy mennyire szükségem lenne egy ruhára, vagy egy autóra, vagy egy házra. Ezeket a területeket te csak az Úr elé vigyed, és az Úr fogja megadni!

Azok az emberek, akik nyomást gyakorolnak a többiekre, azok sajnos látásban vannak, és az alapján lépnek, amit látnak és éreznek.

Tudjátok, ha nem Isten helyezi az emberek szívére, hogy nekem adjanak, akkor én amúgy sem akarok az emberektől semmit. Azért meg bizonyára nem akarom, hogy adjon nekem bárki is, mert sajnálatot érez irántam!

Tehát nem mi kényszerítjük az embereket, hogy adjanak nekünk, majd Isten foglalkozik velük!

Ha egy szükségem támad, akkor elmegyek az Igébe, és az Igén keresztül szólok Istenhez, és ezért imádkozom. És amikor a Szent Szellem arra vezet, akkor én is adok - és ez garantálja, hogy a Szent Szellem rólam is gondot tud viselni.

Ezért van az, hogy tőlünk nem hallani ilyen elsötétült történeteket, csak a győzelmet beszéljük. Arról beszélünk csak, hogy minden számlánk ki van fizetve, és hogy ennek a földnek a javaival élünk.

Ha te okosan akarsz élni, akkor te is csak győzelemről beszélhetsz!

Láttuk a „manna tesztet” a zsidók esetében – ott is megbuktak.

Minden nap az életed minden napjának minden történése a hitednek egy próbája. Meglesz a lehetőség arra, hogy higgyél, hogy hitben légy, vagy hogy kétkedj. Hogy megbukj, vagy pedig sikerben tovább lépj.

Vagy hiszel Istenben, és bízol Benne, és a jót várod, és reméled, vagy pedig kétkedsz, elbuksz és elbátortalanodsz.

Minden nap, minden helyzetben a hited meg lesz próbálva!

Láttuk, hogy az izraeliták egyik próbát a másik után veszítették el, buktak meg.

Isten a nagy irgalmából esőként adta nap mint nap az emberek számára a mannat, a kenyeret. A hatodik napon dupla mennyiségű mannat adott nekik Isten, mert a hetedik nap a pihenés napja volt. Viszont ha a többi napon dupla mennyiséget szedtek, az megromlott nekik. Ez is egy csoda!

Ennek ellenére, hogy a mindennapokban csodák történtek az életükben, tele voltak hitetlenséggel.

Arra van szükség, hogy te is hálás legyél Istennek, és ne hálátlansággal legyél Felé.

Ha viszont az ellenségre hallgatsz, akkor soha nem leszel elégedett, soha nem leszel boldog.

Mindegy, hogy hány csoda történik körülötted, mindig olyat fogsz látni, amid éppen nincsen. Mindig fogsz olyat látni, amit még nem tapasztaltál meg. Mindig fogsz olyat találni, amin kesereghetsz. Mindig találsz majd olyat, amiről negatív lehetsz, amiben hibát találhatsz.

A hitember pedig mindig a jót találja meg. A hitember a rosszat megtanulja nem tekinteni, fölültekint, és csak a jót tekinti.

Isten szólt nekik, hogy: *a hetedik nap ne menjetek mannat gyűjteni, az a pihenés napja* - és mégis kimentek keresni mannat. Látjuk tehát, hogy a hitetlenség engedetlen, és az önkaratát teljesíti. A hitetlenség nem engedelmeskedik - lázadó, ellenszegülő.

Nézzük meg az ötödik helyzetet!

2Mózes 17:1

„És elindula Izrael fiainak egész gyülekezete a Szin pusztájából, az Úr rendelkezéséhez képest az ő útjuk rendje szerint és tábort ütének Refidimben. De a népnek nem volt inni való vize.”

Ez idáig láttak-e ezek az emberek csodákat? Látták-e, hogy Isten ellátja őket? Láttak már vízzel kapcsolatos csodákat: amikor a víz vérré vált Egyiptomban, amikor a Vörös tengert száraz lábbal tudták átkelni, látták már Márának a keserű vizét édessé válni - vagyis már sok tapasztalásuk volt. De hittek-e?

2Mózes 17:2

„Verseng vala azért a nép Mózesrel és azt mondták: Adjatok nekünk vizet, hogy igyunk. És monda nekik Mózes: Miért versengtek énvelem? Miért kísértitek az Urat?”

Látjátok tehát, hogy a hitetlenség érvel, vitatkozik.

Én, mint szolgáló, próbáltam embereket rávenni, hogy hitben legyenek. Mit akarnak csinálni? Vitatkoznak: *igen, de... Hogyan lesz az?*

Tehát ez nem egy mechanikus dolog, hanem a Szellemnek a dolga.

Az emberek ellenállóak, és ellenszegülők.

Mi okozza az embereket, hogy ilyenné lesznek?

A hitetlenség szelleme.

Volt Ausztráliában, hogy egy órát, másfél órát is el kellett töltenem egyszer egy emberrel, hogy az újjászületésére vezessem. Végül is földadták a makacsságukat, megalázkodtak az Úr előtt, és elfogadták az üdvösségüket. Ilyen sokáig vitatkozott!

Nincsen értelme annak, hogy érvelj, és vitatkozz! Az egy hibás és rossz szellemiség!

Mondják ezt mifelénk, hogy 'keményfejű' az ilyen ember.

Ezek mind a hitetlenség jellemzői. A hitnek nagyon kedves és édes a szelleme.

Isten bölcsessége azt mondja a számunkra a Példabeszédekben, hogy az ilyen emberek, akiken ez az édes és kedves hit szelleme van, ezek taníthatóak, irányíthatóak.

Miért van az, hogy vannak emberek, akik mindig kedvesek veled, akik taníthatók, akik irányíthatók? Ezek az emberek Isten bölcsességében vannak, és Isten hitében, és Isten akaratában vannak.

De ha valaki a hitetlenségben van, akkor érvelni fog, ellenállni fog - és ez egy nagy tényező az alázat és a gyógyulás tekintetében. Isten kegyelmet ad az alázatosnak. Mit tesz Isten a kevélyekkel? Ő ellenáll a kevélyeknek!

Mondja a Biblia, hogy Isten a kevélyeket már messziről megismeri. Isten gyűlöli a kevélységet, mert a kevély és a büszke tulajdonságok az ördög tulajdonságai - és nagyon sok van itt a környéken belőle. Az ilyen embereknek nagyon nehéz segíteni.

Vannak, akik alázatosak, taníthatók, nyitottak. Könnyű segíteni nekik, mert nem állnak folyamatos harcban veled, és nem vitatkoznak. A hitetlenség veszekedik, vitatkozik.

Ha valakit látsz a tükörben, hogy veszekedik, akkor fogod tudni az okát, hogy miért: hitetlenség.

Nézzük meg, hogy hogyan gyakorolták a nyomást Mózesre!

2Mózes 17:2

„Verseng vala azért a nép Mózesrel és azt mondták: Adjatok nekünk vizet, hogy igyunk. És monda nekik Mózes: Miért versengtek énvelem? Miért kísértitek az Urat?”

Mózes azt kérdezi: *miért veszekedtek énvelem? Én vagyok Isten? Én vagyok a víz forrása?*

A hitetlenség annyira mérce nélküli tud lenni - ezért van az, hogy másra hárítanak mindent.

Ilyen esetben, amikor az emberek mérgesek, akkor tulajdonképpen Istenre mérgesek. Amikor tévednek és hibáznak, akkor ahelyett, hogy belátnák, másra kenik, és másra haragszanak meg. Vagyis Istenre mérgesek. De mivel tudják, hogy Istenre nem lehetnek igazán mérgesek, ezért valaki mást keresnek helyette.

Sokszor ezért támadják meg a prédikátorokat. Azért teszik, mert Istent képviseli a prédikátor.

2Mózes 17:3

„És szomjúhozik vala ott a nép a vízre és zúgolódék a nép Mózes ellen és monda: Miért hoztál ki minket Egyiptomból? Hogy szomjúsággal ölj meg minket, gyermekeinket és barmainkat?”

Nem negatív és pesszimista szólás ez?

2Mózes 17:4-5

„Mózes pedig az Úrhoz kiálta mondván: Mit cselekedjem ezzel a néppel? Kevés híja, hogy meg nem köveznek engem. És az Úr monda Mózesnek: Eredj el a nép előtt és végy magad mellé Izrael vénei közül; pálcádat is, mellyel a folyót megsújítottad, vedd kezedbe és indulj el.”

Figyeljétek, hogy az Úr emlékeztette, hogy: *vedd a kezedbe azt a pálcát, amellyel a folyót is megsújítottad.*

Vagyis Isten már bemutatta, hogy Isten képes a vízzel is csodát tenni.

Ha láttad már Istent a múltban bizonyos területeken a te érdekedben cselekedni, akkor ne kételkedj azokon a területeken! Ha Isten már a múltban meggyógyított, akkor miért kétkedsz benne, hogy most nem fog? Az csak az ördögnek a hazugsága.

Mert amikor Isten a múltban cselekedett a számodra, és újra problémába kerülsz, az ördög a válladra ül, és azt fogja mondani, hogy: *ez alkalommal ugyan nem fogsz sikerrel járni! Ez most nem fog működni.*

Mert ez a sötét oldal azt mondja neked, hogy: *Isten már megváltozott.*

Segített már Isten rajtad a múltban anyagilag? Igen, a múltban is segített, és most is fog segíteni!

Az igazság az, hogy Isten ruházott, és ellátott élelemmel egész életedben! Mondják az emberek rá, hogy: *igen, de keményen meg kellett dolgoznom érte!*

Ha Isten nem adta volna meg a hatalma által minden lélegzetedhez az erőt, akkor mit tudtál volna tenni Nélküle? Azért van mindened, mert Isten megáldott téged! Ezért örvendezned kellene, és dicsőséget kellene adnod mindenért az életedben, amit tett Isten. Meg kell köszönnöd neki!

Miért kellene kételkedned ezen a területen? Miért kellene kételkedni akkor Istenben, ha Ő soha nem hazudott, és miért hinni az ördögnek, aki pedig mindig hazudik? Mert ez történik minden nap, mindig.

Az emberek tehát néha zavartak lehetnek, de itt látnotok kell, hogy Isten már kétszer sziklából fakasztott vizet! És fűrjekkel is táplálta az Úr a zsidókat az égből kétszer is.

2Mózes 17:6

„Ímé, én odaállok teelődbe a sziklára a Hórebbe, és te sújts a sziklára, és víz jön ki abból, hogy igyék a nép. És úgy cselekedék Mózes Izrael vénei szemeláttára.”

Isten azt parancsolta Mózesnek, hogy sújtsa a sziklára! Mózes a sziklára sújtott.

Egy másik alkalommal viszont Isten csak azt parancsolta neki, hogy *beszéljen* a sziklához, és Mózes akkor nem úgy tett, ahogy Isten mondta, mert akkor is rásújtott a sziklára.

Mózes ebben az esetben engedelmes volt, és úgy cselekedett, ahogy Isten mondta, és mindenki számára jutott víz, az emberek és az állataik számára is. Egy olyan hatalmas vízfolyam áradt ki a kősziklából, hogy mindenkit ellátott vízzel.

Ez kellene, hogy segítse a mi hitünket!

Tudni kell azt, hogy nincs semmi remény arra, hogy egy sziklából vízfolyam fakad - és ne felejtsetek, hogy nekünk ma egy sokkal jobb szövetségünk van!

Amikor mi aggodalmaskodunk, és nem bízunk Istenben - a hit nem aggodalmaskodik! Isten megbocsátja ezt a bűnünket is, de soha senkinek nem lenne szabad aggodalmaskodnia! Mert a mi gondjainkat, aggodalmainkat Istenre kellene vetnünk, és Benne bízunk!

Mindannyian növekedhetünk, és növekedhetünk - és nagyobb lesz a békességünk, ahogy növekszünk.

Lehet, hogy egyszer-egyszer az aggodalmaknak megnyitod magad, de legyőzheted ezeket az aggodalmakat, mert növekedhetsz benne!

Azokon a területeken, ahol az aggodalom a múltban meg tudott kísérteni, ott ma már nem tud, mert felnövekedtem, és tudom, hogy Isten ezeken a területeken gondot visel rólam.

Isten pontosan tudja a te helyzetedet, és ezer különböző utat tud a te helyzetted megoldására!

2Mózes 17:7

„És nevezé annak a helynek nevét Massának és Méribának, Izrael fiainak versengéséért, és mert kísértették az Urat, mondván: Vajon köztünk van-é az Úr vagy nincsen?”

Beszéltünk már arról, hogy a hitetlenség nem más, mint Isten megkísértése! Ez egy tiszta példája ennek!

Hallottátok már ezt a kifejezést, hogy „ne kísérts, ne cukkolj engem”? Ezt azokban az esetekben szoktuk használni, amikor addig cselekszünk valamit a másik rovására, amíg az a másik már a türelmének a határára ér.

Mit tesznek ezek a zsidók itt? Istent kísértik: *bárcsak hagytál volna minket meghalni Egyiptomban!*

Mit gondolhatott erről Isten? Mert van, amikor nem látunk bele Isten személyiségébe, és gondolataiba. De egészen biztos vagyok benne, hogy Isten, amikor ezt hallotta, elkeseredett, mert ezek az emberek megtagadták azt, hogy Istenben bízzanak!

Istentől lehet kérdezni, de az nincsen helyén, hogy ilyen vádoló, és vádaskodó hangnemben kérdezzünk Tőle: *Isten meg tudod tenni, vagy nem?*

Istenben bízni kell, hogy mindenre képes, hogy megtegye!

Ezt figyelni kell mindannyiótoknak, mert a Biblia ezt Isten kísértésének hívja!

Láttuk azt is, hogy hogyan kísértette meg Jézus Krisztust az ördög, amikor a templom tetejéről mondta, hogy ugorjon le!

Tudod-e azt, hogy az ördög is ismeri az Igétet, és a keresztyén nyelvezetet? Megpróbál téged ezekkel az Igékkel megteveszteni, hogy rosszul magyarázza.

Az ördög felolvassa neked az Igét, és utána azt mondja: *ha hiszel benne, akkor vesd le magad. Mi a helyzet? Mégsem hiszel benne? Hiszen az angyalok a kezükön hordoznak téged. Ha te hiszed, akkor levetheted magad. Ugorj le, és nézd meg, hogy úgy van-e!*

Ezt akarta az ördög! Jézus úgy válaszolt, hogy: *az is meg van írva!*

Nem elég tehát annyit tudni, amennyit az ördög megmutat neked, hogy meg van írva, hanem annál többet is kell tudnod, hogy meg van írva! Vagyis ez azt jelenti, hogy helyesen kell tudnod megosztani Isten Igéjét és értelmezni! Meg tudod mondani a szívedben, amikor valami nem helyes, és nem igaz.

Jézus úgy válaszolt: *az is meg van írva, hogy ne kísértsd Uradat, Istenedet!*

Teljesen más dolog lenne az, ha valaki például lelökne, mert akkor védettség jár neked, mert nem te tehetsz arról - de más dolog, ha te ugrasz le.

Más dolog tehát így állni Isten elé: *Isten, igaz ez, vagy nem igaz? Tudod, vagy nem tudod?*

Ez megkísértése Istennek!

Egy olyan hozzáállással kell fordulnod Isten elé, hogy: *Uram, tudom, hogy te mindent meg tudsz tenni, és ezért nem kell, hogy nekem bebizonyítsd, mert már olyan sok csodádat, és gyógyításodat láttam! Láttam már annyit, amikor te mozdultál! És tudom, hogy Te hűséges vagy!*

Figyeltétek-e, amikor a farizeusok és a vallásos emberek Jézushoz mentek, mindig jeleket követeltek Tőle. Újra, és újra, és újra.

Mit válaszolt Jézus a vallásos embereknek? *„Nem adatik jel ennek a gonosz nemzetségnek!”*

Miért? Mert nem volt hitük.

Mit mondtak ezek a vallásos emberek? Hogy: *én nem hiszek Benned! Nincs hitem Benned! Ezért aztán vegyél rá arra, hogy én higgyek benned.*

Ha te ilyen vagy, akkor te is áldás nélkül maradsz!

Isten nem leli örömét az ilyen fajta tudatlanságban! Ezek a vallásos zsidók gúnyolták Jézust még a kereszthalálánál is: *gyere le, ha a Krisztus vagy, és mentsd meg magadat!*

Megtette-e Jézus ezt? Nem!

Aki kétkedik, az elvész.

Ha te vagy a gyógyító, Jézus, gyógyítsd meg ezt az embert! Láttátok mindenhol Jézus földi szolgálatában, hogy kihívták az emberek ilyen beszéddel. Mindannyian hitetlenek voltak.

Láttuk folyamatosan, hogy azok az emberek, akik nem hisznek - és így voltak a szadduceusok is -, azok áldások nélkül mennek el.

Nézzük meg a hatodik megkísértését Istennek!

2Mózes 32:1

„Mikor látá a nép, hogy Mózes késik a hegyről leszállani, egybegyűlt a nép Áron ellen és mondá néki: Kelj fel, csinálj nekünk isteneket, kik előttünk járjanak; mert nem tudjuk mint lón dolga ama férfiúnak, Mózesnek, aki minket Egyiptom földjéből kihozott.”

Mi történik most? Mózes fent van a hegyen Istennél, hogy a Tízparancsolatot átvegye, és mialatt Mózes fent van Istennél, addig az emberek Áront arra kérik, hogy: *csinálj nekünk isteneket!*

Egy pár nappal előtte történt, hogy Isten előtt meg kellett állniuk, és meg kellett fogadniuk, hogy nem csinálnak maguknak isteneket.

Látjuk itt, hogy a hitetlenség türelmetlen! Ha nem történik meg azonnal, akkor a hitetlenség elkezd zsörtölődni.

Mondja az Újszövetség azt, hogy hit által és békességes túrés által örököljük az ígéretek. A hitetlenség pedig türelmetlen. Nincs több hited, mint amennyi türelmed. Amikor a türelmed elfogy, akkor vége a hitednek.

Nem elég tehát, hogy hiszel Istenben, hanem *addig* kell hinned Istenben!

Egy kis ideig hinni Istenben, aztán feladni – az ugyanazt az eredményt hozza, mintha egyáltalán nem hittél volna.

Vagyis miután mindeneket megcselekedtetek, megálljatok! A hívőnek tehát hitben kell maradnia, hinni, hinni, hinni - meddig? Amíg nem manifesztálódik, amíg nem látja meg.

2Mózes 32:1b

„Mert nem tudjuk mint lón dolga ama férfiúnak, Mózesnek, aki minket Egyiptom földjéből kihozott.”

Látjátok, hogy mennyire tiszteletlen és hálátlan tud lenni a hitetlenség? Hogy: *„ama férfiúnak nem tudjuk, mint lón dolga.”*

Aki a fáraótól mentette meg őket. Istennel nyílt látásban beszélt. Velük volt reggeltől késő estig. És látjátok, milyen tiszteletlenek voltak mégis szemben! Hálátlanok, tiszteletlenek – és ez mind hitetlenség.

Azt is látjátok, hogy mennyire gyenge volt Áron, ahogy megadta magát a kísértésnek.

Nézzétek meg, hogy mennyire könnyedén bánnak az emberek a pénzüikkel, amikor bűnös dolgokra kell költeniük a pénzüket! Amikor Istennek való adományozásra kerül a sor, akkor nagyon szűkösek.

De ezeknek az arany állatoknak a létrehozására minden aranyukat odaadták.

Egy bűnös nem bánja, ha az utolsó filléréig minden pénzét elköltheti a bárban alkoholra, és bűnös élvezetekre. De amikor Istenhez járul megtérésre, akkor nagyon megnézi a forintjait, hogy mit hova tesz.

Istent felmérgeztették ezek az emberek!

Mert Mózes Istennel volt, hogy az Isten népének a számára Mózes elfogadja Isten utasításait, és közben a nép pedig kemény nyakú volt.

Mit értett ez alatt Isten? Nem változtak meg! Sok-sok lehetőségük lett volna rá, hogy megváltozzanak, de újra és újra és újra mindig ugyanazt a régi bűnös dolgot tették. Ezért volt, hogy Isten haragja forrongott ellenük.

A hitetlenség felmérgeíti Istent, mérgessé teszi!

Jézus életében is láthatjátok ezt: Jézust is mindig felmérgeztette a hitetlenség. Feltámadását követően is, miután négy évig együtt volt a tanítványaival, és nem hitték el Máriának, hogy Ő föltámadt, megdorgálta a hitetlenségüket.

Tehát vannak dolgok, amelyeket gyökerestől ki kell szaggatni és tépni az életünkéből, foglalkozni kell vele! A teljes világ tele van vele, és minden napjainkban figyelni kell rá!

Egy módon lehet teljesnek maradni hitben, ha teljesek maradunk az Igében!

Azt mondja a Biblia, hogy ne alakuljunk az e világhoz hasonlóvá, hanem változzunk át az elménk megújítása által.

Nézzük meg a hetedik kísértést!

4Mózes 11:1

„És lón, hogy panaszkodék a nép az Úr hallására, hogy rosszul van dolga. És meghallá az Úr, és haragra gerjede, és felgyullada ellenük az Úrnak tüze és megemészte a tábornak szélét.”

A panaszkodás nem tetszik Istennek! Mert az nem hitből van. Mert azt nem lehet, hogy panaszkods, és közben hitben maradsz!

A hitnek egyértelműen jellemzője az öröm és a békesség. A hitetlenség pedig panaszkodik, szomorkodik, és a pusztulás felé visz.

Ha depressziós hangulatban vagy egy helyzet fölött, akkor hitben vagy-e? Akkor nem!

Ha hitben vagy, akkor örömben vagy, hogy Isten meghallotta az imádat, és hamarosan meg is válaszolja. Ettől szomorú leszel-e? Nem! Boldog leszel!

A hit a reménylett dolgaink valósága!

4Mózes 11:1-3

„És lón, hogy panaszkodék a nép az Úr hallására, hogy rosszul van dolga. És meghallá az Úr, és haragra gerjede, és felgyullada ellenük az Úrnak tüze és megemészte a tábornak szélét. Kiálta azért a nép Mózeshez, és könyörge Mózes az Úrnak, és megszűnénk a tűz. És nevezé azt a helyet Taberának; mert felgyulladt ellenük az Úrnak tüze.”

Minél mélyebben süllyedsz bele a hitetlenségbe, annál súlyosabb lesz az ítélet.

Miért? Mert nincs rá bocsánat, nincs rá magyarázkodás. Mindent láttak, mindent tapasztaltak már. Ezért az ő panaszkodásukra ítélet szállt.

A panaszkodás egy súlyos dolog! Tisztán lehet látni, hogy a panaszkodás nem más, mint hitetlenség.

A hitember folyamatosan hálát, és köszönetet ad Istennek. Áldja az ajkaival az Urat.

Nézzük meg a nyolcadik kísértést!

4Mózes 11:4

„De a gyülevész nép, amely köztük volt, kívánságba esék, és Izrael fiai is újra siránkozni kezdének, és mondának: Kicsoda ad nekünk húst ennünk?”

A hitetlenség nagyon sokat siránkozik.

Siránkozol-e sokat? Tudok segíteni neked! A mi jelenlétünkben, kenetünkben ott van az öröm.

Nem a gyógyító kenetről, és nem az üdvösség kenetéről van most szó!

Lehet, hogy valakire sírás jön, mert az elveszettek fájalmát érzi - de ez is átfajulhat hitetlenségbe. Mert ha állandóan sírsz miattuk, akkor az azt jelenti, hogy te nem hiszed a Bibliát. Nem hiszed, hogy ők is bekerülnek az ígéletbe. Ha annyit sírsz, mint ők, örökkön örökké - és akkor nincs reményed sem. Mutatja, hogy hitetlen vagy.

De nem erről beszélek! Most arról a siránkozásról beszélek, amikor a helyzeted fölött siránkozol. A fölött siránkozol, hogy: *miért történt ez velem?* Hogy: *miért tették ezt velem az emberek?*

Siránkozol, siránkozol. Hitben vagy-e? Nem! A kétségeidet nyilatkoztatod ki.

Nem tudom, mit is fogok tenni!

Én megválaszolom neked: higgyél Istenben! Arról beszélek, hogy fejezd be, hogy Istenben kételkedsz! Az egész világ körülöttünk kétségekben van, és önsajnálatban van. Saját magunknak a sajnálata is a hitetlenség.

4Mózes 11:5

„Visszaemlékezünk a halakra, amelyeket ettünk Egyiptomban ingyen, az ugorkákra és dinnyékre, a párhagymákra, vereshagymákra és a foghagymákra.”

Látjátok, a kételkedés visszatekint! *A halak, az uborkák, a dinnyék, a hagymák, amiket ott ettünk!*

4Mózes 11:6

„Most pedig a mi lelkünk eleped, mindennek híjával lévén; szemünk előtt nincs egyéb, mint manna.”

Tehát a hitetlenség egy másik jellemző megnyilvánulási formája a hálátlanság.

Mi lett volna velük, ha nincs mannájuk? Semmi. Köszönték mégis Istennek a mannat? Nem, csak siráncokztak: *nincsen halunk!*

Az rendben lett volna, ha megkérlik Istent, hogy dinnyét szeretnének, és hisznek abban, hogy Isten megadja - de ugyanakkor a mannáért is hálásnak kellett volna lenniük. Tehát ehelyett Istent negatívvá tették, és pesszimizmus felé hajlottak.

4Mózes 11:10

„És meghallá Mózes, hogy sír a nép, az ő nemzetsége szerint, mindenki az ő sátorának nyílása előtt; és igen felgerjede az Úr haragja, és nem tetszék az Mózesnek.”

Mindenki a saját sátora nyílása előtt sír.

Tetszett-e ez az Úrnak? Nem tetszett neki, hanem az Úr haragra gerjedt!

Van, amikor az emberek siráncokzása az Urat mérgezzé teszi, úgyhogy fejezd be a siráncokzást, állj ki, és valld meg a hitet!

4Mózes 11:11

„És monda Mózes az Úrnak: Miért nyomorítád meg a Te szolgálodat? És miért nem találék kegyelmet a Te szemeid előtt, hogy ez egész népnek terhét énreám vetéd?”

Azt kérdezi itt Mózes, hogy: *mit tettem, Uram, hogy az egész zsidó népnek a terhét rám vetted? Azt hittem, hogy azt mondtad, hogy a barátom vagy! Mi rosszat tettem Neked?*

4Mózes 11:12-15

„Avagy tőlem fogantatott-e mindez egész nép? Avagy én szültem-é őt, hogy azt mondod nékem: Hordozd őt a te kebleden, amiképpen hordozza a dajka a csecsemőt, arra a földre, amely felől megesküdtél az ő atyáinak? Hol vegyek én húst, hogy adjam azt mindez egész népnek? Mert reám sírnak, mondván: Adj nekünk húst, hadd együnk! Nem viselhetem én magam mindez egész népet; mert erőm felett van. Ha így cselekszel velem, kérlek ölj meg engem, ölj meg, ha kedves vagyok előtted, hogy ne lássam az én nyomorúságomat.”

Uram, megölnél végre, hogy vége legyen ennek?

Pozitív dolog-e ez? Mi történt a mi főemberünkkel?

Mondják azt, ha kutyákkal alszol, akkor előbb-utóbb neked is olyan szagod lesz. Vagyis a hitetlenség ragadós! Ha folyamatosan a hitetlenségben lévő emberekkel vagy körbevéve, akkor nagyon könnyen rád ragad belőlük!

Ugyanez a helyzet, ha hitemberek között tartózkodsz, akkor az ő hitük fog rád ragadni.

Azt mondja a Biblia, hogy az, aki bölcs emberekkel jársz együtt, az maga is bölccsé válik. Azt is mondja a Biblia, hogy a bolondnak a társa pedig elpusztul.

Ha olyan emberek társaságában vagy, akik úgy hiszik, hogy a szegényég csodálatos, akkor te is szegénnyé válsz. Ha olyan emberek társaságában vagy, akik azt hiszik, hogy Isten akaratában vagy beteg, akkor mit remélsz egészséget?

Amikor minket megmosolyognak, akkor dönts el, hogy minek akarsz részévé válni: vagy egy egészség klubnak, vagy pedig egy szegénység, és betegség klubnak.

Mindegy, hogy is döntesz, látod, hogy a mi főemberünkkel mi történt! Isten megkönyörült neki, és 70 segítőtársat adott neki.

4Mózes 11:18

„A népek pedig mondd meg: Készítsétek el magatokat holnapra, és húst esztek; mert sírtatok az Úr hallására, mondván: Kicsoda ad nekünk húst ennünk? Mert jobban volt nekünk dolgunk Egyiptomban. Azért az Úr ad néktek húst és enni fogtok.”

Holnap húst esztek. Meg tudja-e tenni az Úr?

4Mózes 11:19-20

„Nemcsak egy napon esztek, sem két napon, sem öt napon, sem tíz napon, sem húsz napon; Hanem egy egész hónapig, míglen kijön az orrotokon, és utálatossá lesz elöttetek; mivelhogy megvetettétek az Urat, aki közöttetek van; és sírtatok Őelőtte mondván: Miért jöttünk ide ki Egyiptomból?”

Vagyis Isten nem boldog.

4Mózes 11:21-22

„És monda Mózes: Hatszázezer gyalogos e nép, amely között én vagyok, és Te azt mondd: Húst adok nekik, és esznek egy egész hónapig?! Nemde juhok és ökrök vágattatnak-é, hogy elég legyen nekik? Vagy a tengernek minden hala összegyűjtetik-é, hogy elég legyen nekik?”

A hitetlenség megkérdőjelezi Istent egy negatív formában: *Isten, honnan fog ez előjönni?* Mintha ez Istennek lehetetlen lenne!

4Mózes 11:23

„Akkor monda az Úr Mózesnek: Avagy megrövidült-é az Úrnak keze? Majd meglátod: beteljesedik-é néked az én beszédem vagy nem?”

Elvesztette Isten az erejét? Nem!

4Mózes 11:31

„És szél jöve ki az Úrtól, és hozza fűrjeket a tengertől, és bocsátá a táborra egynapi járásnyira egy felől, és egynapi járásnyira más felől a tábor körül, és mintegy két sing magasságnyira a földnek színén.”

De miután Isten ezt is megadta nekik, még mindig nem hálásak az emberek, hanem kíváncsiak más dolgok után. A sírok után kíváncsiak.

A hitetlenség nem tudja uralni a kívánságait. A hitetlenség megnyitja magát a kívánságainak.

4Mózes 12:1-2

„Miriám pedig és Áron szólának Mózes ellen a kúsita asszony miatt, akit feleségül vett, mert kúsita asszonyt vett feleségül. És mondának: Avagy csak Mózes által szólott-é az Úr? Avagy nem szólott-é mi általunk is? És meghallá az Úr.”

Az Úr mindent meghall! Mirjam és Áron Mózes ellen szólt - nem biztos, hogy az Úrnak szóltak ebben az esetben - és ez megzavarhatta volna az embereket.

A hitetlenség kikerül a helyéről. A hitetlenség kikerül az elhívásából. A hitetlenség nem ismeri el az alárendeltséget, és ellenszegülő. A hitetlenség beledugja az orrát más emberek dolgaiba, olyan dolgokba, amely nem az ő dolguk lenne.

4Mózes 12:3-8

„Az az ember pedig, Mózes, igen szelíd volt, minden embernél inkább, akik e föld színén vannak. Mindjárt monda azért az Úr Mózesnek, Áronnak és Miriámnak: Menjetek ki ti hárman a gyülekezetnek sátorába; és kimenének ők hárman. Akkor leszálla az Úr felhőnek oszlopában, és megállta a sátonak nyílásánál; és szólítja Áront és Miriámot, és kimenének mindketten. És monda: Halljátok meg most az én beszédeimet: Ha valaki az Úr prófétája közöttetek, én megjelenek annak látásban, vagy álomban szólok azzal. Nem így az én szolgálommal, Mózesrel, aki az én egész házamban hú. Szentől szembe szólok ővele, és nyilvánvaló látásban; nem homályos beszédek által, hanem az Úrnak hasonlatosságát látja. Miért nem féltetek hát szólni az én szolgálom ellen, Mózes ellen?

A hitetlenség nem tartja tiszteletben Isten választásait.

Látjátok, hogy miért kerültek ítélet alá?

Ezért később Mózesnek kellett imádkoznia Mirjámért, és akkor ő megszabadult.

Vagyis sokkal jobban jársz, ha csak a saját dolgaiddal törődsz!

Sokszor mindegy, hogy te mit gondolsz. Főleg, amikor a te gyülekezeti véneire, és vezetőidre kerül a sor! Ha ők hibákban vannak, majd Isten gondját viseli nekik.

Az utolsó kísértéshez megyünk, amikor Istent utoljára kísértették!

Nagyon közel kerültek már Kánaán földjéhez, de nem a szívükben. Tizenkét kémet küldtek arra a földre, akik azzal a jelentéssel jöttek, hogy igaz ugyan, hogy mézzel és tejjel folyó Kánaán, de óriások laknak ott.

4Mózes 13:30

„És jóllehet Káleb csendesíté a Mózes ellen háborgó népet, és azt mondja vala: Bátran felmehetünk, és elfoglalhatjuk azt a földet, mert kétség nélkül megbírunk azzal;”

Vagyis tudjuk azonosítani a hitetlenség szellemét, és a hit szellemét, hogy hogyan szólal meg. Káleb azt mondja, hogy: *felmehetünk, és elfoglalhatjuk a földet* - mert ő nem a látás szerint járt, hanem a hitben volt. A többiek a természetes fizikai képességeik alapján döntöttek. De Káleb Isten hűségességére tekintett.

4Mózes 13:31

„Mindazáltal a férfiak, akik felmentek veled, azt mondják vala: Nem mehetünk fel az ellen a nép ellen, mert erősebb az nálunknál.”

A hitetlenség így szól: *nem mehetünk! Nekiünk nincsen!*

A hitetlenség az ellenséget túlbecsüli. A hitetlenség alábecsüli önmagát, és alábecsüli az ő Istenének erejét.

4Mózes 13:32-33

„És rossz hírért vitték annak a földnek, amelyet megkémleltetek, Izrael fiaihoz, mondván: Az a föld, amelyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, olyan föld, amely megemészti az ő lakóit; az egész nép is, amelyet láttunk azon, szálas emberekből áll.

És láttunk ott óriásokat is, az óriások közül való Anáknak fiait, és olyanok valánk a magunk szemében, mint a sáskák, és az ő szemeikben is olyanok valánk.”

Az igazság az, hogy a teljes föld remegett és félt a zsidóktól

4Mózes 14:1-2

„És felemelé szavát az egész gyülekezet, és síra a nép azon az éjszakán. És mindnyájan zúgolódának Mózes ellen és Áron ellen Izrael fiai, és monda nékik az egész gyülekezet: Vajha megholtunk volna Egyiptom földjén! Vagy ebben a pusztában vajha meghalnánk!”

Még mindig így beszélnek: *bárcsak meghaltunk volna Egyiptomban, vagy a pusztaságban!*

Mit is tesznek? Istent kísértik! Isten meghallja minden egyes napon az ő panaszkodásukat, siránkozásukat.

Azt hiszem, hogy Isten eljutott arra a helyre, amikor elrendezi az ő sorsukat!

4Mózes 14:9

„Csakhogy ne lázongjatok az Úr ellen, se ne féljetez annak a földnek népétől; mert ők nekünk csak olyanok, mint a kenyér; eltávozott tőlük az ő oltalmuk, de az Úr velünk van: ne féljetez tőlük!”

A hitetlenség lázong és fél.

4Mózes 14:10

„Mikor pedig az egész gyülekezet azon tanakodék, hogy megkövezzék őket: megjelenék az Úrnak dicsősége a gyülekezet sátorában Izrael minden fiának.”

Vagyis a hitetlenség mérgessé válik.

Ha valaki hitben fölkel, és kiáll, akkor a hitetlenek meg akarják ölni.

Miért? Mert a hit szembe áll az ő hitetlenségükkel, és megmutatja azt.

Ha valakinek több hite van benned, mint amennyi te saját magadban, akkor ne légy rá mérges! Annyit kell mondanod, hogy: *igen, visszaestem a hitemben, de most újra hitbe kerülök!*

Teljesen mindegy, hogy ki vagy te, belecsúszhatsz a hitetlenségbe te is, ha elkezdesz hibásan beszélni, és tévesen hinni. Ne keress rá magyarázkodásokat, hanem egyszerűen gyere ki belőle!

Ez a tizedik alkalom, hogy a zsidók azt mondák: *mi meg akarunk halni!*

Azt mondta Isten, hogy: *jó, rendben van, most már megkapjátok, amit mondtatok.*

Látjátok-e a hitetlenségnek a súlyosságát?